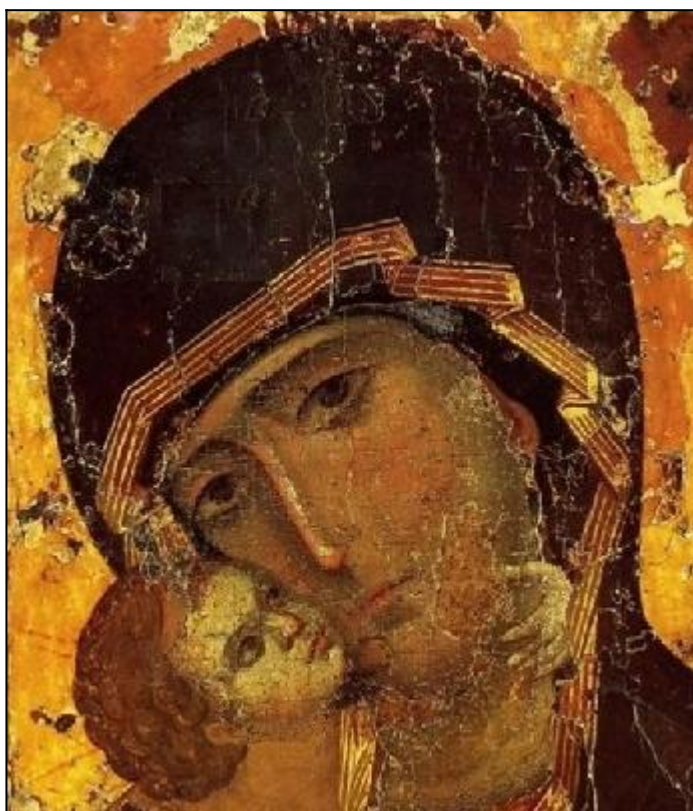

Вяра

Истинската християнска вяра - 2-ра част

Относно ролята на венецианските евреи в борбата на еретиците с православието е показателно какво се случва с учениците на светите равноапостолни славянски учители:

„А след смъртта на свети Методий - 6 април 885 г., архиерейския престол зае някой на име Вихинг, пълен с ереста на Македоний и Аполинарий, защото казваше, че Светият Дух изхожда от Отца и Сина. И много измъчи учениците му, като ги предаде в тъмници и вериги...

Други пък - презвитери и дякони, предадоха на евреите за пари. Евреите ги взеха, заведоха ги в град Венеция...

Житие на преподобния и равноапостолен наш отец Наум Охридски, Чудотворец (910 г.)

Но да се върнем към зараждащата се тогава и фатална за много православни общества ерес на догматическия синкретизъм.

Това, което видяхме в житието на патриарх Фотий I, след като той първи е разкрил и осъдил официално латинската духовборческа ерес, фактически предстои да се случи във вековете след него неколkokратно – **ТОЕСТ РАЗЛИЧНИ ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ЦАРИГРАДСКАТА И БЪЛГАРСКАТА, ЩЕ ВЛИЗАТ В СИНКРЕТИЧЕСКА ЕРЕС ЧРЕЗ СКЛЮЧВАНЕТО НА УНИИ С РИМ, А ПОСЛЕ ЩЕ СЕ ВРЪЩАТ В ПРАВОСЛАВНО ИЗПОВЕДАНИЕ, ДО МОМЕНТА КОГАТО ЩЕ ПАДНАТ ПОД ТУРСКО РОБСТВО, С АКТИВНАТА ПОМОЩ НА НЕЧЕСТИВИТЕ ЛАТИНСКИ ЕРЕТИЦИ И ТЕХНИТЕ ЕВРЕЙСКИ ВЕНЕЦИАНСКИ СЪБРАТЯ. ОТ ТОЗИ МОМЕНТ НАТАТЪК АБСОЛЮТНО КАЛКУЛИРАНО, ПРЕДНАМЕРЕНО И ПО ДОБРЕ ПОДГОТОВЕН ДЕМОНИЧЕН СЦЕНАРИЙ, ТЕ ЩЕ НАВЛЯЗАТ В ДРУГ ВИД ТЕЖКИ ОСЪДЕНИ НАРУШЕНИЯ НА ПРАВОСЛАВНИТЕ КАНОНИ, КОЕТО ЩЕ ИЗХВЪРЛИ ОКОНЧАТЕЛНО КЛИРА И МИРЯНИТЕ ИМ ОТ БОЖИЯТА БЛАГОДАТ НА СПАСИТЕЛНАТА ПРАВОСЛАВНА ВЯРА И ОТ ВЪЗМОЖНОСТТА ЗА СПАСЕНИЕ НА ДУШИТЕ.**

ТАКА И ДО СЕГА!

Не случайно е писано: „А кога се свършат хилядата години, сатаната ще бъде пуснат от тъмницата си, и ще излезе да прелъсти народите по четирите краища на земята,..” (Откр. 20:7,8)

Ето и тълкуванието: „Тогава сатана, като бъде освободен от неговия затвор, ще измами всички народи...”

„Тълкувание на Откровението на свети Иоан Богослов. Глава 63. За Гог и Магог” - Свети Андрей Кесарийски

Хиляда години след Възкресението на Господа Иисуса Христа в Неговата християнска Църква се случва събитие, което ще има фатална важност за духовния, политическия и обществен живот на човечеството през последвалите векове и

до наше време. Тогава Е ПОВТОРЕНО СПАСИТЕЛНОТО ИЗПОВЕДАНИЕ НА ФОТИЙ I СРЕЩУ ЛАТИНСКИТЕ НЕЧЕСТИВЦИ И СЕ СЛУЧВА ОТНОВО ОФИЦИАЛНО И САНКЦИОНИРАНО от православните поместни общности разделение на Източната и Западната църкви, наречено „Велика схизма“.

Отпадането на Рим от истинската вяра в Бог – ПРАВОСЛАВНОТО ХРИСТИЯНСТВО, изпадането му в ерес и попадането му под проклятие (анатема), още в IX в., задвижва бавен и сигурен процес на постепенна морална деградация и отдалечаване от Бога на западните общества. Съответно се стига до кръстоносни походи, война с православните, превземането и разграбването на Константинопол, оскверняването на православни светини, масово избиване на православни миряни, монаси и духовници, лов на вещици, инквизиция, мъчения, клади, индулгенции, колонизация, конкистадори, геноциди над коренните населения в колониите, опиумни войни, покровителстване на бандитизма и тероризма, а също и фалшива, лицемерна духовност, „просвещение“ и ренесанс (т.е. възраждане на античния езически разврат и окултизъм), материализъм, ожесточаване, алчност и меркантилност на тези общества.

Войните на кръстоносците с Византия и с Балканските народи води до тяхното отслабване и спомага за последвалото им превземане от нечестивите мюсюлмани.

Всъщност веднага след отделянето си от истинското християнство западната латинска ерес започва явна физическа и скрита, подмолна духовна борба с православните общества, държави и църкви.

Този процес днес е достигнал до общо участие на римокатолиците, „официалните православни“ църкви, протестантите, монофизитите, юдеите, мюсюлманите, будистите, шаманите, окултистите, езичниците и другите

религии и култове в една обща вяра в антихриста, наречена икуменизъм.

Как се е стигнало до това положени и кога латинската папска ерес е успяла да нанесе решаващи удари върху официалните поместни православни Църкви и общества, КАТО ГИ Е ВЪВЛЯКЛА В ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ, УНИИ, НАРУШАВАНЕ НА СВЕЩЕНОТО ПРЕДАНИЕ, КАНОНИТЕ И НАКРАЯ НА ДОГМАТИТЕ НА СВЕТАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА, е същественият въпрос, който ще разгледаме от тук нататък.

Най-важната тема, която ще засегнем е КОЙ ВСЪЩНОСТ СТОИ ЗАД ОТДЕЛЯНЕТО НА ЗАПАДНАТА ЦЪРКВА И ПОСЛЕДВАЛАТА МАСИРАНА АТАКА СРЕЩУ ПРАВОСЛАВИЕТО.

През първите векове на християнството гоненията срещу него от страна на нечестивите иудеи, езичници, безбожници, влъхви, а после и от мюсюлмани, сектанти, еретици и други зловерци са били явни, свързани с преследване, разграбване на имущество, заробване, насилие и масово изстребване на верните православни.

При тези явни притеснения обаче истинската християнска вяра не само не е намалявала, но с Божията помощ е укрепвала и се е разраствала, като в един момент тя става и официална религия в много държави, включително и мощни империи.

Виждайки това, врага на Бога сменя своята стратегия и освен с външни врагове започва много добре планиран, внимателно, бавно и прецизно осъществяван процес на вътрешна борба и постепенно оскверняване на големи части от православните общности и църкви.

Запомнете този термин „оскверняване“, защото той лежи в основата на последващите разяснения и ще бъде често

употребяван в материала.

За да разберем механизма на процеса и това, кой се явява основното оръжие на бесовете срещу Православието, първо трябва да разгледаме фрагменти от някои православни жития, хвърлящи светлина върху въпроса.

„В Божията Църква настъпили големи смутове заради иконоборческата ерес, най-ревностният последовател на която бил самият цар, Лъв Исаврянин. **Той станал иконоборец под влияние на ЕВРЕЙСКИТЕ ВЛЪХВИ (магьосници-б.р.)...**

Веднъж те отдъхвали там около един воден извор. И ето, покрай тях минал един младеж - исаврянин на име Лъв, човек с висок ръст и много красив. Той пожелал да отдъхне до същия извор и като се отбил от пътя, седнал заедно с тях. Като погледнали към младежа, влъхвите започнали да му предсказват, че той ще стане цар в Гърция... те настойчиво повтаряли своето пророчество, казвайки, че той непременно **ще стане цар, ако им се закълне**, че когато приеме царството, ще направи това, което го помолят тогава. **И той им се заклел...**

По Божие допущение му се удало да свали от власт Теодосий и сам да завладее царския престол. **Отначало той бил благочестив и православен цар, но после се отклонил към нечестие, защото скоро при него дошли същите влъхви, които чрез магии му предсказали царуването.** Те напомнили на Лъв за неговото обещание, подкрепено с клетва, и казали, че сега е настанало времето да изпълни това, което щели да го помолят. Царят ги попитал:

- Какво искате от мен?

А те, бидейки врагове на Христа и на християнската вяра, не го помолили нито за злато, нито за сребро, нито за някакви други съкровища, но поискали той да изхвърли светите икони от Божиите църкви.

- Царю! - казали те, - ако сториш това, Бог ще съхрани царуването ти за много години, а ако не го сториш, скоро ще се лишиш и от царството, и от живота си.

Помнейки, че първото пророчество на тези влъхви - че ще получи царството, се изпълнило, Лъв се боял, че ще се изпълни и това пророчество за загубата на царството заедно с живота си, ако не ги послуша. Затова той издал указ, в който заповядал светите икони да се изхвърлят от църквите и от домовете и да се тъпчат с нозе; при това нечестивият цар нарекъл иконите идоли, а покланящите им се – идолопоклонници.

И настанал голям смут в църквата Христова, тъй като едни се подчинявали на царската заповед, изхвърляли честните икони и ги тъпчели, а други се съпротивлявали на царя и претърпели много мъки за иконопочитанието...

В Цариград, при църквата “Света София”, се намирало едно грамадно здание, наричано дом на любознателността. В него **от древни времена** били събрани множество книги, на брой повече от триста хиляди. **Заради книгите тук пребивавали много от най-учените и най-мъдрите мъже, които царят нееднократно се опитвал да отклони към своята нечестива ерес, но винаги неуспешно. Тогава той заповядал да покрият този дом със сухи клони и да го подпалят и така го изгорил заедно с книгите и с намиращите се там учени хора...**

11.12 по еретическия, † 28 ноември по църковния календар свети преподобномъченик Стефан Нови

Последните изречения са много важни, защото те показват как нечестивите еретици, по внушение на иудеите и дявола, който ги ръководи, са унищожавали систематично през вековете истинската православна книжнина, заедно с учените богослови и духовници, за да могат да прикриват, извращават и оскверняват истинското православно Предание на Църква.

Фактически цар Лъв III Исаврянин **ПОСТАВЯ НАЧАЛОТО на една от най-злите и продължителни ереси** ПОД ВЛИЯНИЕ И НАПРАВО ПО ДИРЕКТНО ВНУШЕНИЕ НА ЕВРЕЙСКИ МАГЬОСНИЦИ. Показателно е, че тази зла ерес и днес продължава да живее и да вилнее в протестантството и мюсюлманството.

Споменатата информация много красноречиво говори **КОЙ ВСЪЩНОСТ СТОИ ЗАД МНОГО ОТ ПАГУБНИТЕ РАЗРУШИТЕЛНИ СЕКТИ И ЕРЕСИ.**

Ето и друга много показателна извадка от православно житие, този път свързано с България:

„Но прелукавият в злобата си дявол изнамери и друга борба против правата вяра. Както в древността НЕБЛАГОДАРНИЯТ ЕВРЕЙСКИ НАРОД СЕ ВДИГНА ПРОТИВ БОГА, Който го е сътворил, и първо уби пророците, които са проповядвали идването на Спасителя, а после сложи ръце и на Самия Него и Го осъдиха на кръстна смърт, поради което Бог им отне Своето достойние - царството, светителството, пророците, помазването, явленията и с една дума всичко по закона и ги предаде на римския народ за разграбване, а оттам те се разсеяха по целия свят и така съществуват до края на света; - така и в ония времена потомството на Корей и Датан, внуците на древното стълпостворение дръзнаха да се докоснат до Господа Христа и нашата Владичица и божествените храмове и допринасяните от тях безкръвни жертви, и ги унижаваха с безумни думи, които трудно се поддават на писане. Дръзваха

да безчестят и свещениците, да се присмиват и на монасите, да вършат и други подобни неща. А причина за цялата тяхна беззаконна дързост беше надеждата им на новопокръстената царица Теодора, която беше от техния еврейски род...

Като чу това ревнителят на православието Теодосий, взе със себе си единомравния си Роман, дойде при царя и като го видя насаме, каза му всичкото тяхно неуместно начинание. И толкова го подтикна към ревност, щото той заповяда никак да не се отлага, а веднага да се свика събор; защото царят многопочиташе добродетелта на преподобния и с удоволствие възприемаше казаното от него и се стараеше във всичко да подражава на неговата ревност... Прочее, с царски указ се свика събор в новоизградената палата, където председателствуваше царят със синовете си Шишман и Асен...

Най-напред с ясен глас изповядаха православната вяра: единородното Слово Божие възприе нашата плът от девическите кърви на пречистата Богоматер и бидейки съвършен Бог, стана и съвършен човек заради нашето спасение. Който не се покланя на въплътения Христос Бог, изписан на икона по човешкото Му естество, и на Неговата пренепорочна Майка, той да бъде проклет и да бъде осъден заедно с неверните! А **проклеха и скверната богомилска ерес, тоест месалианска, също така и новопоявената Варлаамова и Акиндинова, чиито служители и представители осъдиха да бъдат прогонени далеч** от своите предели, така щото оттогава България се благоустрои чиста от такива духовни плевели и благочестивата вяра засия повече от слънчевите лъчи. После благоверният цар Иван Александър разследва поменатите хулители с голямо внимание по закона и понеже ги намери виновни, заповяда да бъдат осъдени на смърт. Но от човеколюбие замени смъртта с живот, но за да се научат другите да не хулят, ги осъди да бъдат наказани с някакви наказания. Един от тях, макар и не

по желание, а от страх, се разкая и молеше свещения събор да бъде приет в непорочната и чиста наша вяра. И беше приет подир съвещанието и решението на целия събор, огласен и кръстен в името на Отца и Сина и Светия Дух, изповяда Христа за Син Божи и Бог, и беше причислен към безпорочното Христово стадо. По решение на царя, патриарха и целия събор беше написан акт за знание и утвърждение всред бъдещите родове, **щото евреин вече да не смее по никакъв повод да дръзва и да хули в каквото и да било истинската и благочестива наша вяра.** След като съборът тържествува такава победа, свитъкът беше подписан с червените царски букви и подпечатан с царския печат в 28-ата година от царуването на Иван Александър и 1360 година от Рождество Христово. И така всеки си отиде в своята страна, като благочестивите много се радваха, а богоборните еретици ги обля нетърпим позор...”

10.12 по еретическия, † 27 ноември по църковния календар - Св. преподобни Теодосий Търновски

*("Житие, или Жизнь, преподобного Феодосия, иже в Тырнове постничавшего, ученика суще блаженного Григория Синаита".
Списано святейшим патриархом Констатина града кир
Каллистом // Чтения в обществе истории и древностей
российских. 1860. Кн. 1, разд. 3. Л. 1-12:)*

Ето какво още е записано за този повратен момент в българската история И ВЯРА!..

Следва продължение...

{{_link1_}}